„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 złr. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 122. Sobota 25. Maja 1867. Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 25. maja. Na wczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych rady państwa interpelował Skene ministra finansów, czyli zechce przed debatą nad adresem przedłożyć wykaz o wypłaconych i zaległych podatkach pojedyńczych krajów, tudzież wyciąg z bieżącego rachunku stosownie do ugody z administracyą węgierską z dnia 10. marca r. b. Minister Becke przyrzeka przedłożenie na najbliższem posiedzeniu. Mühlfeld wnosi zmianę paragrafu 120 procedury karnej względem cytowania świadków stanu wojskowego. Minister Komers przyrzeka przedłożenie nowej procedury karnej po dokonaniu wyboru komisyi adresowej.

Dzisiejsza gazeta wiedeńska ogłasza wykaz wydatków i dochodów państwa w pierwszym kwartale roku 1867. Wydatki wynoszą 102, dochody 86 milionów. Niedobór pokryty zapasem kasowym i nadzwyczajnemi resursami, któremi dysponuje administracya finansów.

Berlin, 24. maja. „Kreuzzeitung“ wyraża się bardzo pochlebnie o mowie tronowej, podnosi znaczenie przymierza Austryi z Niemcami zjednoczonemi pod przewodnictwem Prus. Artykuł kończy uwagą: Zdaje się, że nasze gorące życzenia i dawno żywione nadzieje bliskie są spełnienia.

Nowy Jork, 23. maja. Feniści przygotowują najazd na Kanadę. Na granicy koncentrują się wojska. Według wiadomości z Mexyku z dnia 5go b. m. znajdował się Cesarz Maxymilian w Queretaro i energicznie prowadził dalej obronę. Oblęgający nie odnieśli potąd żadnych korzyści.

Część nieurzędowa.

Dzienniki wiedeńskie zajmują się głównie mową od tronu, którą każdy z nich podług swojego sposobu pojmowania rzeczy komentuje i rozbiera. Z powszechną i bezwzględną aklamacyą przyjmują wszystkie dzienniki, bez różnicy stronnictw, do których należą, ten ustęp mowy, w którym Najjaśniejszy Pan wyraził: „Niechaj myśl odwetu nie kieruje naszemi krokami“. Są to słowa prawdziwie moralnej polityki, a takich słów słuchają narody z prawdziwą radością. Narody nauczyły się zapominać; narody nie są mściwe; narody kochają się wzajemnie. W Niemczech zrobi ten ustęp mowy od tronu najkorzystniejsze, głębokie wrażenie. Zagraniczne państwa wynagrodzą szczerą sympatyą swoją tę Austryę, która teraz przez usta swojego Monarchy zwraca się do całej Europy z słowami pokoju i przyjaźni.

Obydwie Izby rady państwa miały przedwczoraj posiedzenie. W Izbie panów zagaił książę Auersperg posiedzenie o godzinie 11¾ przed południem. Na ławie ministeryalnej obecni byli Ich Exc. ministrowie bar. Becke i hr. Taaffe. Po odczytaniu protokołu odczytano imiona, zmarłych od ostatniej sesyi członków wys. Izby. Prezydent wspomina z uznaniem o ich patryotyzmie i zasługach, poczem Izba na wezwanie prezydenta powstaje dla wyrażenia uczuć kondolencyi. Przystąpiono potem do wyboru weryfikatów. Wybrani zostali z 77 głosujących: bar. Doblhoff, hr. Mercandin, Miklosich, hr. Fünfkirchen, hr. Mitcowski i metropolita Litwinowicz. Do komisyi petycyjnej wybrani zostali z 78 głosujących: książę Colloredo, hr. Keufstein, br. Lichtenfels, Pipitz, książę Jabłonowski, bar. Münch-Belinghausen, książę Salm, hr. Wrbna, bar. Mecsery. W końcu przyjęto następujący wniosek kardynała Rauschera: 1. Odpowiedzieć na mowę od tronu adresem; 2. Wybrać do ułożenia adresu komisyę z 15 członków i 3. z uznaniem nagłości wniosku przystąpić do wyboru komisyi. Po uznaniu nagłości wnioskodawca motywował swój wniosek, który przy głosowaniu jednomyślnie został przyjęty. Do komisyi adresowej wybrani zostali: Kardynał Rauscher, bar. Lichtenfels, hr. Mensdorf, hr. Thun, hr. Rechberg, hr. Antoni Auersperg, książę Sapieha, Hasner, hr. Hartig, Schmerling, książę Schwarzenberg, hr. Hoyos, hr. Salm, jen. Gablenz i bar. Münch. Posiedzenie zamknięto o godz. 3ej. Dzień przyszłego posiedzenia nieoznaczony. Po posiedzeniu komisya adresowa wybrała kardynała Rauschera przewodniczącym, a hr. Mensdorffa zastępcą.

W izbie deputowanych zagaił posiedzenie prezydent Dr. Giskra o godzinie 11½ przed południem. Na ławie ministeryalnej obecni byli: Ich Exc. prezydent rady ministrów bar. Beust, Komers, bar. John, bar. Becke, hr. Taaffe. Deputowani Hasner i Unger uwiadamiają Izbę, iż składają mandaty. Prezydent ogłasza podział Izby na sekcye. Odczytano potem następującą interpelacyę dep. Mühlfelda z 60 podpisami: „Zważywszy nieukontentowanie, jakie wszędzie wywołało postanowienie wys. Rządu, by c. k. miasto stołeczne i rezydencyonalne Wiedeń otoczyć fortyfikacyami już po części rozpoczętemi, — zważywszy, że wykonanie tych budowli rozpoczęte zostało przed otwarciem rady państwa, i według świadectwa dzienników odtąd tem raźniej dalej się prowadzi, — i zważywszy, jak wielce nie tylko ludności wiedeńskiej ale zapewne i wszystkim królestwom i krajom, a nawet całemu państwu na tem zależy, by z jednej strony ze względu na uznaną w przeszłym roku przy wzniesieniu szańców pod Florisdorfem niepraktyczność ufortyfikowania Wiednia od nieprzyjaciela, z drugiej zaś strony ze względu na wielkie koszta zamierzonych budowli fortyfikacyjnych w obec dzisiejszego stanu finansów austryackich, zaniechano w mowie będącej fortyfikacyi; wnoszą podpisani do c. k. ministeryów finansów i wojny następujące zapytanie:

1) Do jakiego celu zmierza rząd cesarski postanowieniemi i w części już w wykonaniu będącemi budowlami fortyfikacyjnemi około c. k. stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia? 2) Ile wynosi według kosztorysu suma kosztów zamierzonych budowli fortyfikacyjnych, i ile wykonane dotychczas budowle kosztowały? 3) Zkąd pokryte zostały wydatki na dotychczasowe budowle fortyfikacyjne i zkąd mają być pokryte wydatki na budowle jeszcze wykonać się mające?

Prezydent oświadcza, że tę interpelacyę stosownie do regulaminu przedłoży rządowi i oznajmił, że deputowany Kuranda złożył na stół izby petycyę miasta Wiednia odnoszącą się do tej samej sprawy.

Minister br. Becke oświadcza, że ministerstwa finansów i wojny będą miały zaszczyt na jednem z najbliższych posiedzeń na tę interpelacyę odpowiedzieć. Dep. Kuranda wniósł, ażeby ze względu na ważność przedmiotu petycya miasta Wiednia przydzielona została specyalnej komisyi z 9 członków całej izby wybrać się mających. (Wniosek zostanie drukowany i członkom rozdany).

Następnie odczytano następujący naglący wniosek dep. Pratobevery:

Wysoka Izba raczy uchwalić: 1) Na najwyższą mowę od tronu odpowiedzieć adresem. 2) Dla ułożenia projektu adresu wybrać komisyę z 15. członków. 3) Postąpić z wnioskiem jako z naglącym stosownie do regulaminu.

Wnioskodawca w dłuższej przemowie motywował swój wniosek, poczem uchwalono odroczyć wybór komisyi adresowej, w której reprezentowane być mają wszystkie kraje, do przyszłego posiedzenia.

W końcu odbyły się wybory.

Sekretarzami wybrani zostali deputowani: Plankensteiner, Loudon, Korb v. Weidenheim, Kardasch, Schürer, Barewicz, Wolf, Widmann. Kwestorami wybrani deputowani: Steffens, Lippmann, Defours, Gross (z Wels).

Do komisyi petycyjnej: Waser, Figuli, Stieger, Banhaus, Steiffertitz, Czaykowski, Mende, Mandelblüh, Pajer.

Posiedzenie zamknięto o godz. 1szej po południu. Przyszłe posiedzenie zapowiedziane na piątek 24. b. m.

Dalszy buletyn z przedwczoraj o zdrowiu Jej Ces. Wysokości Arcyksiężny Matyldy podaje, co następuje: Jej Ces. Wysokość spała wprawdzie bardzo mało, miała jednakże noc dosyć spokojną. Bole są uśmierzone; gorączki nie ma żadnej. „Wiener Abendpost“ dodaje do tego następujące szczegóły: Jakkolwiek buletyn wieczorny z dnia 22. maja ogłosił smutną wiadomość o nieszczęśliwym wypadku, który spotkał Jej Ces. Wysokość Arcyksiężnę Matyldę, tać jesteśmy pewni, że żywo współczująca publiczność pragnie bliższych dowiedzieć się szczegółów. Jesteśmy w możności dać następujące szczegółowe opisanie wypadku. Jej Ces. Wysokość udała się o w pół do 6tej, po skończonym obiedzie do swoich apartamentów i rozmawiała tamże z okna z Jego Ces. Wysokością Arcyksiążęciem Fryderykiem, który znajdował się w podwórzu. Najprawdopodobniej przez zapalenie się leżącej na podłodze zapałki zajęła się suknia. Jej Ces. Wysokość uczuwszy gorąco pobiegła do wąskiego dosyć korytarza. Jakkolwiek jedna z dam dworu i panna służąca starały się zerwać płonące suknie i powstrzymać Arcyksiężnę w biegu, toś jednak dopiero po niejakim czasie powiodło się przytłumić ogień. Przyniesiona do swego pokoju znalazła Jej Ces. Wysokość niezwłoczną pomoc lekarską. O stanie zdrowia dostojnej chorej będą codziennie ogłaszane doniesienia.

Z Wiednia piszą, że poufne obrady deputowanych do rady państwa nad zawiązaniem klubu i ustanowieniem pewnego dlań programu toczyły się dalej w dnia 22. b. m. Odbyły się znowu dwa zgromadzenia, każde oddzielnie dla siebie. W jednej sali starego arsenału zebrali się deputowani z Czech, Morawii i Szląska w liczbie 40 pod przewodnictwem Herbsta, w drugiej sali pod przewodnictwem Pratobewery naradzało się około 60 deputowanych z niższej i wyższej Austryi, Styryi, Krainy, Salzburga, Voralbergu, i po raz pierwszy także z Tyrolu.

W obu zgromadzeniach obradowano nad podanym przez nas wczoraj programem deputowanego Herbsta. W zgromadzeniu, któremu przewodniczył baron Pratobevera, nie zbywało na głosach, które przeciwstawiły zformułowanemu przez Herbsta projektowi swoje stare, konstytucyę węgierską zbijające, centralistyczne wyznanie wiary. Takie zapatrywania się nie znalazły jednakże poparcia. Deputowani nienależący do centralistów oświadczyli, że myśl służąca za podstawę do pierwszego punktu programu Herbsta jest w zasadzie słuszna, że jednakże forma, w jakiej ta myśl jest wyrażoną, nie może być uznaną za stosowną. Położono nacisk na to, że ideę dualistyczną przyjmują, ale nie wszystkie konsekwencye, któreby mogły być wyprowadzone z znanego 1szego punktu projektu Herbsta. Podczas więc kiedy rzecznicy dawniejszego stronnictwa autonomistów pp. Waser, Rechbauer i Kaiserfeld bez zastrzeżenia projekt Herbsta przyjęli, wnieśli pięciu innych deputowanych, mianomicie br. Tinti, dr. Gross, dr. Schindler, Kuranda i Winterstein, przeciwne propozycye, które zatrzymując myśl projektu Herbsta usiłują nadać jej inną formę.

Propozycya deputowanego Kurandy opiewa jak następuje:

1. Po nieszczęśliwej peryodzie przechodowej w dziejach Austryi, sprowadzonej przez usunięcie reprezentacyi państwa i obezwładnienie naszej konstytucyi, poczytujemy za najpierwsze i najbardziej naglące zadanie rady państwa, przez rewizyę, a stosunkowo i uzupełnienie konstytucyi pod każdym względem, zapewnić sobie rękojmię, że zasady konstytucyjne w Austryi nie będą na przyszłość tylko teorytyczną fikcyą, lecz pełną życia, realną prawdą, która powrót do takiego stanu, jakiego dożyliśmy w przeszłych 18stu miesiącach, zrobi niepodobnym.

2. Przy tej rewizyi konstytucyi powinny być takie artykuły, które z przywróconą do życia przez

bliski akt koronacyjny konstytucyą węgierską się nie zgadzają, wydzielone, i to w ten sposób, żeby królestwom i krajom zachodniej połowy państwa, które tak przedtem jak i potem zachować muszą swoją nieuszczuploną, jednolitą, wspólną reprezentacyę w radzie państwa, zawarowane było prawo samoistnego uchwalenia w politycznym, finansowym i administracyjnym względzie, we wszystkich sprawach, które je same obchodzą.

3. Zaś w sprawach, które są wspólne wszystkim częściom monarchii austryackiej, ma nastąpić pomiędzy radą państwa a sejmem węgierskim porozumienie, któreby przy wszelkiem uznaniu wzajemnych praw politycznych i konstytucyjnych, odpowiadało nacyonalno-ekonomicznym i finansowym stosunkom, niedopuszczając niesprawiedliwego podziału ciężarów, nie stawiając żadnych przeszkód nacyonalno-ekonomicznemu rozwojowi i zapewniając szybką wypłatę procentów od długu państwa.

4. Przyjmujemy elaborat komisyi 67 sejmu węgierskiego jako stosowną podstawę do zjednoczenia naszych wspólnych interesów i akceptujemy sposób delegacyi i deputacyi jako formę do traktowania o wspólnych sprawach, zdolną do dalszego konstytucyjnego rozwoju. Należy z całą siłą działać w tym kierunku, ażeby niedostatki tego elaboratu uzupełnić i te oznaczenia, które zdają się zagrażać upewnieniu gospodarstwa państwowego i naszej administracyi w przyszłości, usunąć i zmienić.

Propozycya deputowanego Wintersteina, opiewa jak następuje:

Stoimy na podstawie konstytucyi lutowej i jesteśmy zdecydowani tę konstytucyę mocą naszego prawa konstytucyjnego po zbadaniu zapowiedzianego przedłożenia rządowego i ze względu na przywróconą faktycznie do życia konstytucyę węgierską, zmienić i uzupełnić.

Zapewnienie naszych praw konstytucyjnych, poczytując za pierwsze nasze zadanie, uważamy elaborat komisyi 67 za podstawę stosowną do tych rokowań z Węgrami, które przez przedsięwziąść się mającą rewizyę konstytucyi lutowej, okażą się potrzebnemi.

Do głosowania nad 1szym punktem projektu Herbsta nie przyszło, jakkolwiek je deputowany Waser proponował. Zgromadzenie na wniosek deputowanego Kurandy odmówiło głosowania i postanowiło na wniosek deputowanego br. Pratobevery, aby owi pięciu deputowanych, którzy wnieśli przeciwne propozycye, porozumieli się i ułożyli jeden projekt, który zgromadzeniu ma być przedłożony.

Podczas, gdy tak odbywały się narady w jednem zgromadzeniu, w drugiem pod prezydencyą Herbsta toczyła się niezmiernie ożywiona dyskusya podobnież nad trzema punktami przedłożonego na poprzedniem posiedzeniu programu. O toku obrad w tem zgromadzeniu donosimy według „Reichsr. Corr.“: „Zaraz na początku posiedzenia a następnie i później oświadczył prof. Herbst, że postawione przez niego trzy punkta nie mają wcale oznaczać programu, i że nie sądzi, aby mu przypisywać chciano, że program swój zaczyna od położenia największej wagi na oświadczenie, iż przywrócenie konstytucyi węgierskiej uważa jako fakt dokonany i nieodwołalny. Trzy te punkta, jak to zaraz na początku konferencyi wyraźnie oświadczył, są tylko ideami do zasad, które mogłyby ułatwić ułożenie programu dla powstać mającego klubu. Po ścisłej debacie, a mianowicie, gdy z mów deputowanych morawskich pokazało się, że przystają na punkta przez dra. Herbsta proponowane, i są tylko przeciwni stylizacyi pierwszego punktu, Dr. Klier postawił wniosek pośredni tej treści, aby pierwszy i drugi punkt połączone zostały w jeden opiewający jak następuje:

Z powodu dokonanego przywrócenia konstytucyi węgierskiej nieodzownie potrzebny rozdział stosunków finansowych i politycznych itd. (jak w pierwotnym wniosku dra. Herbsta). Większość zgromadzenia przyjęła ten wniosek, przyczem dr. Klier wyraźnie oświadczył, że zmiana przez niego proponowana jest tylko stylistyczną a nie rzeczową, na co się całe zgromadzenie zgodziło; następnie punkt 3, teraz jako 2., przyjęto znaczną większością.

Do „Köln. Ztg.“ piszą z Berlina: Zapowiedziany zjazd Monarchów do Paryża nabiera znaczenia politycznego wypadku. Z końcem tego miesiąca przybędzie do Berlina Cesarz rosyjski, zabawi tu 24 godzin i niezwłocznie odjedzie do Paryża. Wątpliwem jest, czy Cesarz zrobi wycieczkę do Kissingen, jak to zapowiadały gazety. Czy Król pruski razem z Cesarzem rosyjskim pojedzie do Paryża, nie zdaje się być prawdopodobnem, ale to pewna, że obadwa Monarchowie jednocześnie będą na wystawie obecni.

Z Paryża powracać będzie Cesarz, jak słychać, na Strassburg, Sztutgart, Darmsztadt, i koło 15go czerwca stanie znowu w Berlinie. Na cześć Cesarza ma się odbyć dnia 16. czerwca wielki przegląd wojska. Do tego czasu i Król Wilhelm powróci do Berlina. Następnie Cesarz rosyjski pojedzie na Warszawę do Petersburga, a Król na kuracyę do Ems.

„Monitor“ wieczorny potwierdza, że Król pruski ratyfikował dnia 17go b. m. traktat londyński względem Luxemburga, tudzież że ratyfikacya Cesasza Napoleona już dnia 19go nadeszła do Londynu. Do tych doniesień urzędowych dołącza „Monitor“ wieczorny wyciąg z korespondencyi londyńskiej, wyrażającej żywe zadowolenie z powodu tak szybkiego zwrotu, tudzież uznanie chwalebnej bezstronności lorda Stanley przy przewodniczeniu na konferencyi. „Journal des Débats“ robi w tym względzie następującą uwagę: Kwestya, która o mało nie wznieciła pożaru w całej Europie, jest więc załatwiona; pokój zapewniony przynajmniej na pewien czas, i możemy teraz bez przeszkody zajmować się wystawą. „Etendard“ zapowiada, że Anglia zechce zapewne teraz pośredniczyć także w sprawie wschodniej. Już samo imię Omera Baszy, pisza „Etendard“, wskazuje niebezpieczeństwo powstania kandyjskiego. Omer Basza jest bowiem najzdolniejszym i dotychczas najszczęśliwszym z wodzów tureckich. Powierzając mu uspokojenie Kandyi wiedział Sułtan, że ostatnią przedsiębierze próbę. Anglia nie mogłaby dłużej patrzeć obojętnie na takie położenie Kandyotów. Tradycyjną polityką gabinetu angielskiego jest uwzględniać najprzód fakta a dopiero potem prawa. Dopóki Turcya ma jakową nadzieję wygranej, Anglia nie będzie się mieszać w jej sprawy wewnętrzne, ale jeźli usiłowania Omera Baszy okażą się bezskuteczne, Anglia zapewne radzić będzie Turcyi, aby ustąpiła.“

Traktat londyński będzie przedłożony izbom francuskim, i rząd pozwoli na dyskusyę nad sytuacyą przez ten traktat stworzoną. Mowcą do tej sprawy mianował Cesarz p. Moustier. Traktat ma być ogłoszony w zupełności za ośm dni. Według „Patrie“ konferencya londyńska miała odbyć ostatnie posiedzenie dnia 24. b. m. dla wymiany ratyfikacyi. Prócz Prus i Francyi także Rosya i Holandya nadesłały już ratyfikacye, Austrya zaś, Włochy i Belgia wkrótce nadesłać je mają.

„Monitor“ ogłasza rozporządzenie ministra wojny, zniżające kwotę wykupna od wojska na rok 1867 z 3000 na 2500 franków, co jest niewątpliwie nową zapowiednią pokoju.

W francuskiem ciele prawodawczem prócz debaty nad traktatem londyńskim odbywać się będą wkrótce i inne nie mniej ważne, a najprzód debata nad reorganizacyą armii, co do której rząd porozumiał się z komisyą ciała prawodawczego. Siła zbrojna armii francuskiej wynosić będzie 800.000 ludzi, izba co rok ustanawiać będzie kontyngens przeznaczony do służby czynnej, reszta tworzyć będzie rezerwę. System wykupna ma być w nowej ustawie zupełnie zniesiony, a co do zastępstwa obowiązywać będzie ustawa z r. 1832. Po załatwieniu ustawy o armii będzie wzięta pod rozprawy ustawa prasowa. Komisya ciała prawodawczego mianowała sprawozdawcą do tego przedmiotu p. Nogent de Saint Laurens.

Król włoski odjechał d. 18. b. m. z Florencyi do Turynu w chęci zjechania się w stolicy piemonckiej z córkami swojemi Królową portugalską i księżną Klotyldą, które udają się tamże dla uczestniczenia w uroczystych zaślubinach księcia Amadeusza z księżniczką della Cisterna.

„Corr. ital.“ dowiaduje się, że przedłożenie ministerstwa wojny co do reorganizacyi siły zbrojnej spotka w izbie silną opozycyę. Bióra izby oświadczyły się bardzo niekorzystnie o tym projekcie i jak słychać, mają się nosić z myślą wypracowania przeciw projektu. Zadanie to miało być powierzone jednemu z deputowanych, który dawniej do armii należał, a którego projekt ma być oparty na innych zupełnie podstawach, jak projekt ministerstwa wojny.

Tenże dziennik dowiaduje się, że komisya wysadzona do zbadania projektu przemienienia starych karabinów na odtylcowe miała się oświadczyć przeciw zaprowadzeniu broni palnej systemu Chassepot'a.

Garibaldi po przybyciu swojem do Florencyi ogłosił w „Avangardia“ oświadczenie, że upoważnił rezydujący w Florencyi komitet centralny emigracyi rzymskiej do wydania papierowych pieniędzy, „aby przyjść w pomoc Rzymowi“, i poleca gorąco patryotom, aby starali się te pieniądze papierowe wprowadzić w kurs.

Po dziennikach włoskich obiega wieść, że rząd francuski chce z firmą Gifilenti w Brescii wejść w układy o dostawę znacznej liczby karabinów Chassepot'a.

„G. d. Roma“ rejestruje kilka konferencyi florenckich, w skutek których komendant wojskowy Palermo, jenerał Medici, miał być przez ministra Rattazzi nagle do Florencyi powołany, dokąd w najściślejszem inkognito przybył. Po dłuższej rozmowie przyrzekł Rattazzi jenerałowi wszystko co tylko żąda, aby go tylko skłonić do powrotu na Sycylię.

O stanie obecnym kwestyi oryentalnej robi „la Presse“ następujące uwagi: Gdy kwestya luxemburgska pokojowi europejskiemu groźną być poczęła, chciał gabinet tuilerski równocześnie zapobiedz wszystkim możliwym zawikłaniom na wschodzie i dla tego poczynił u rządu tureckiego kroki na rzecz Kandyotów, które jednakże zostały bez skutku ponieważ Fuad Pasza odrzucił stanowczo wszelką myśl o odstąpieniu wyspy. Austrya nie mieszała się do tych rokowań, wychodząc z tej zasady, że wszelkie starania u rządu tureckiego tak długo pozostaną bezowocnemi, jak długo Anglia W. Portę w oporze jej podtrzymywać będzie. W tej samej myśli oświadczył się gabinet wiedeński przed Anglią za rewizyą traktatów z r. 1856, a mianowicie nastąpiło to zaraz po podpisaniu traktatu z d. 11. maja. Rząd angielski nie dał jeszcze żadnej odpowiedzi na to oświadczenie; „La Presse“ domyśla się jednakże, że odpowiedź nie wypadnie pomyślnie. „Korespondencya francuska“ utrzymuje, że ponieważ ostatniemi czasy przyszło do zbliżenia pomiędzy gabinetami petersburskim i tuilerskim, więc Francya zapewnie przeciw proponowanej przez Austryę rewizyi traktatu z r. 1856 zapewnie żadnego nie wytoczy zarzutu.

Urzędowe wiadomości nadesłane z Konstantynopola do Paryża zbijają doniesienia, jakoby pomiędzy wojskiem tureckiem a powstańcami kandyockiemi miało przyjść do znaczniejszych potyczek, co oczywiście okazuje, że wszystkie doniesienia o zwycięztwach z jednej a klęskach z drugiej strony były niczem więcej, jak tylko baśniami gazeciarskiemi. Aż do 10go b. m. zaszły tylko drobne starcia pomiędzy wysuniętemi naprzód posterunkami Omera Baszy i oddziałami powstańców. Serdar mógł dopiero 15go albo 16go b. m. wyruszyć z całą siłą swoją na oszańcowany obóz powstańczy pod Sfakia. Gdyby więc nawet była zaszła bitwa, to jeszcze dotąd o niej nie można mieć żadnych doniesień. Posłowie mocarstw europejskich nie spodziewają się zresztą, aby powstańcy mogli odnieść jakie w tej bitwie korzyści, i przewidując ich klęskę, udzielili wys. Porcie radę, aby nie kazała ścigać powstańców w głąb wyspy, gdyż po zajęciu pozycyi pod Sfakia dalszy przelew krwi nie miałby żadnego celu.

Dzienniki z Nowego Jorku z dnia 7. b. m. podają wiadomości z Queretaro, które sięgają aż po 14. kwietnia, a więc są późniejsze niż te, które donosiły o pojmaniu Cesarza Maxymiliana. Te wiadomości, jakkolwiek pochodzą także ze źródła juarystowskiego, nie wspominają przecież o niczem podobnem, i donoszą tylko, że 14. kwietnia zrobiła armia cesarska dwie wycieczki, które się wcale nie powiodły.

Kronika.

(Wystawa obrazów) pana Daniela Penthera otwartą zostanie dziś w sali ratuszowej. Czysty dochód z tej wystawy przeznaczył p. Penther na korzyść szpitalu ubogich dzieci, zostającego pod opieką sióstr Opatrzności.

(Zarząd centralny kolei Karola Ludwika) przyzwolił na prożbę dyrekcyi towarzystwa gimnastycznego „Sokoł“, aby przy wycieczkach, które to towarzystwo urządza, jeżeli się zbierze 150 osób, wszystkie osoby udział biorące płaciły po 6 centów od mili za jazdę na tej kolei, rozumie się z doliczeniem zwykłem ażia. Pierwszą wycieczkę to towarzystwo urządza koleją do Gródka, a ztamtąd do Lubienia. Program wycieczki podamy później. Wycieczka odbędzie się dnia 30. maja we czwartek, w dzień Wniebowstąpienia. Wyjeżdża się rannym pociągiem, a wraca wieczornym. Osoby, chcące wziąć udział, zapisywać i opłatę kolejową składać mają u dyrektora towarzystwa „Sokoł“, p. Jana Dobrzańskiego. Opłata jazdy kolejowej do Gródka i na powrót wynosi od osoby 60 centów i płaci się ryczałtem zarządowi kolei od wszystkich osób. W razie słoty odbyłaby się w niedzielę następującą.

Ostatnia poczta.

Peszt, 23. maja. „Pesti Hirnök" dowiaduje się, że nadszedł nowy rozkaz względem przyspieszenia przygotowań do koronacyi aby koronacya odbyła się koniecznie najdalej do 10. czerwca.

Reprezentanci dziewięciu oddziałów izby odbyli dziś posiedzenie na którem oddział 9 oświadczył, że nie będzie głosował z innemi oddziałami. Następnie projekta ustaw przyjęto z małemi zmianami i Antoni Csengery wybrany został referentem do projektu ustawy o sprawach wspólnych, a Antoni Zichy do innych projektów.

Berlin, 23. maja wieczór. Wieczorna dzisiejsza „Nordd. allg. Ztg." mówi: Mowa tronowa Cesarza austryackiego będzie mogła i poza granicami Austryi liczyć na przychylne przyjęcie. Dopokąd stosunek Austryi do jej sąsiadów i reszty Europy kierowany będzie w duchu wzniosłych słów, które Cesarz obwieścił wczoraj jako program rządowy, nie zabraknie monarchii przyjaciół, którzy z swojej również strony rzucą zasłonę zapomnienia na przeszłość i zakwitnięciu państwa naddunajskiego, pod tylu względami ważnego dla Europy, z największą ochotą nie tylko udziału swego, lecz jeźli zajdzie tego potrzeba, pomocy swojej użyczą.

Berlin, 23. maja. Dziś przejeżdżał przez Berlin Król grecki udający się z Petersburga do Kopenhagi. Król wsiędzie w Kiel na okręt wojenny duński.

Nieobecność następcy tronu pruskiego i jego małżonki ma potrwać trzy tygodnie.

Londyn, 23. maja. Ratyfikacye mają być dziś wymieniane. Hr. Bismark podziękował listownie lidze reformy na uznanie jego usiłowań w sprawie prawa powszechnego głosowania.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 24. maja.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0º Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	''' 323.64	+ 13.1	73.8	zacho. sł.	0
2. god. po poł.	323 27	+ 20 1	37.8	- „	0
10.god. wiecz.	323 74	+ 10.0	77.6	„ „	4

Wieczorem błyskawice, grzmoty z deszczem 4.'''40.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 24. maja.

Hotel europejski: PP.: S. br. Doliniański, z Dolinian. — Kopystyński T., z Polski. — Siennicki A., z Wołynia. — Siewicki K., z Cieniawy.

Hotel angielski: Łukasiewicz G., z Chocimirza.

Hotel Langa: Zmiewski S., c. r. radca, z Kijowa.

Hotel pod Tygrysem: Jaworski J., z Jajkowiec.

Pod nr 514$\frac{3}{4}$: Wiśniewski I., z Kutkowiec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 24. maja.

PP.: S. hr. Bielski, do Rychcic. — L. hr. Olizaż, do Szeptyc. — W. hr. Żeleński, do Brzeska. — A. hr. Brunicki, do Berezowiec. — V. br. Kapri, do Wiednia. — J. Bał, do Nowosiółek. — Duczyński J., do Gołogór. — Younga A., do Miękisza starego. — Kämpfe K., do Lubyczy. — Kęplicz M., do Artasowa. — Korwin A., na Podole. — Kutkowski A, do Hawłowiec. — Pinczakowski J., do Wybranówki. — Rozwadowski T, do Babiny. — Szymanowski F., do Bobiatyna. — Szymanowski S., do Bojaniec. — Sozański J., do Opatowiec. — Zaremba B., na Podole. — Żurakowski A., do Horbacza. — Hanko P., c. r. koleg. radca, do Wiednia.

TEATR.

Dziś (przed. niem.) **„Faust und Margarethe"**, wielka opera w 5 aktach. Trzeci występ p. C. Schmidta.

Jutro (przed. niem.) **„Norma"**, wielka opera w 2 aktah. Pierwszy występ pp. Ulryki i A. Wilde z Wrocławia. Na dochód zakładu ubogich.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 24. maja

		gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.	5	89	5	98
Dukat cesarski	„	5	96	6	02
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	27	10	42
Rubel srebrny rosyjski	„	1	93	1	98
„ papierowy rosyjski	„	1	68	1	71
Talar pruski	„	1	86	1	89
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	77	08	77	75
„ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	80	88	81	55
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	69	08	69	92
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	70	—	70	50
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	218	83	222	—
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		179	33	182	17

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 22. maja.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	71.10	71.25
od kwiet. do października po 5%	70.70	70.90
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	78.—	78.50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 27 latach po 5%	82.50	83.50
Metaliki po 5%	60.10	60 20
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	145.50	146 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	144.—	145 —
Przez. do wyl. z r. 1854	78 75	79.25
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	88 20	88 40
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	91 75	92 25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zlr.	79 40	79 60
Renty Como po 42 lir. aust.	17 25	17.75
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.		
Niższej Austryi	87.—	87.50
Czech	88 25	89.—
Węgier	71 90	72 25
Galicyi	69 —	70 —
Siedmiogrodu	67.75	68 50
Bukowiny	68.25	69 —
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	98.75	99.75

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	724.—	726.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	181 80	182.—
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	606.—	610.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	96 50	97.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1730.—	1735.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	219 50	219.70
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	199.—	199 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	142 50	143.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	217 50	218 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	179 50	180 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	485.—	486 —

3. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% (za 100 zł.)	90.70	90.90
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.—	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5\frac{1}{2}$%	87.—	87 50
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	105.—	106.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	95.50	96.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	90.25	90.75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98 50	99.—

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	127.25	127.75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	88.50	89.50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	120.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	54.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	25.—	26.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.—	90.—
Salma „ 40 „ „	30.50	31.—
Palfiego „ 40 „ „	24.—	25.—
Clarego „ 40 „ „	25.—	26.—
St. Genois „ 40 „ „	22.—	23.—
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	21.—	22.—
Keglevicha „ 10 „ „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	11.75	12.25

Weksle. (Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	105 90	106 20
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	106.10	106.30
Hamburg za 100 M. B.	94 —	94 25
Londyn za 10 ft. szt.	126 80	127.20
Paryż za 100 fr.	50.40	50 50

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.98	5.99
detto. pełnej wagi	5.98	5.99
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.14	10.15
Rosyjski imperyał	10.30	10.35
Talar związkowy	$1.86\frac{1}{2}$	$1.87\frac{1}{2}$
Srebro	124.75	125.25
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 91 $\frac{6}{10}$ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 24. maja.	złr.	kr.
5% Metaliki	60	10
„ z procentami z maja i listopada	—	—
5% pożyczka narodowa	70	30
Losy z 1860 roku	88	—
Akcye banku wiedeńskiego	725	—
„ „ kredytowego	180	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	127	35
Srebro	124	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

(988) **Ogłoszenie konkursu** (2)

celem obsadzenia pięciu miejsc funduszowych galicyjskich w c. k. wojskowych zakładach edukacyjnych.

Nro. 4892. Według uwiadomienia z c. k. Namiestnictwa przesłanego, będzie z początkiem następnego roku naukowego 1867-68 pięć miejsc funduszowych galicyjskich w c. k. wojskowych zakładach edukacyjnych do obsadzenia; a mianowicie trzy miejsca w wyższych zakładach, to jest jedno w wojskowej akademii a dwa w zakładach kadeckich, lub też możliwie wszystkie trzy w zakładach kadeckich, tudzież dwa miejsca w niższych zakładach wychowawczych lub kompaniach szkolnych.

Celem obsadzenia tych miejsc rozpisuje się niniejszem konkurs. Termin do ubiegania się wyznacza się do 30. czerwca 1867. Podania mają być wniesione do Wydziału krajowego. Prośby po upływie terminu wniesione nie znajdą uwzględnienia. Rodzice lub opiekunowie ubiegający się o nadanie miejsc funduszowych w rzeczonych zakładach, mają w prośbach swych wyrazić, ile kandydat ma rodzeństwa, tudzież czyli też ma już samoistne utrzymanie, lub jest w posiadaniu jakiego miejsca funduszowego, lub stypendyum, nareszcie wykazać zasługi, jakie może ojciec, lub w ogólności rodzice kandydata dla rządu lub kraju położyli.

Warunki przyjęcia, rozporządzeniem Ministerstwa wojny z dnia 4. marca 1867 l. 2672 dla ubiegających się o umieszczenie w wojskowych zakładach naukowych postanowione, są następujące:

I. Do niższego domu wychowawczego do 1szej klasy, wiek między 7mym a 8mym rokiem, do wyższych klas wymaga się prócz wieku 9 do 10 lat także odpowiednia nauka elementarna, jednakże wystarczy ukończona z dobrym postępem 2ga klasa normalna nawet do przyjęcia do 4tej to jest ostatniej klasy niższego domu wychowawczego.

II. Do wyższego domu wychowawczego do 1szej klasy wiek między 11tym a 12tym rokiem i ukończenie 3ciej klasy normalnej. Starsi wiekiem mogą być do odpowiednio wyższych klas przyjęci, jeżeli ukończyli 4tą normalną, a względnie 1szą klasę szkół niższych realnych lub gimnazyalnych.

III. Do kompanij szkolnych, do których wyłącznie tylko na 1szy rok przyjętym być można, wiek całkowicie lub prawie całkowicie ukończonych lat 15, lub nie nadto przekroczonych lat 16, tudzież ukończenie 2giej klasy niższych szkół realnych lub gimnazyalnych.

Taka sama kwalifikacya pod względem nauk przygotowawczych, wymaga się do przyjęcia na 1szy rok istniejącego przy wyższym domu wychowawczym w Güns kursu praktycznego.

IV. Do zakładu kadetów do 1szej klasy, wiek między 11tym a 12tym rokiem i ukończenie z dobrym postępem przynajmniej 4tej klasy normalnej. Starsi aż do ukończonego 15go roku mogą być stósownie do wieku przyjęci do klas wyższych, t. j. do klasy drugiej, jeżeli ukończyli z dobrym postępem 1szą klasę gimnazyum lub szkoły realnej i znajdują się w wieku między 12tym a 13tym rokiem; do klasy 3ciej jeżeli mają dokładną znajomość algebry i ukończoną z dobrym postępem 2gą klasę gimnazyum lub szkoły realnej, tudzież wiek między 13tym a 14tym rokiem: nakoniec do klasy 4tej, jeżeli mają prócz dokładnej znajomości algebry także ukończoną z odpowiednim postępem 3cią klasę gimnazyum lub szkoły realnej i znajdują się w wieku między 14tym a 15tym rokiem.

V. Do akademii wojskowej (lecz tylko na 1szy rok) wymaga się prawie całkowicie skończonych lat 15, lub nie nadto przekroczonych lat 16 wieku, prócz tego ukończony 1szy rok wyższych szkół realnych lub gimnazyalnych, a przynajmniej ukończone z dobrym postępem wszystkie klasy szkół niższych realnych lub gimnazyalnych, — w szczególności zaś muszą kandydaci posiadać początki języka francuzkiego i dobrze umieć matematykę aż włącznie do trygonometryi w płaszczyźnie.

Na dokładne zachowanie warunków dotyczących wieku i wykształcenia ubiegających się, kładzie Ministerstwo szczególniejszy nacisk.

Do podań mają być dołączone: 1) metryka chrztu; 2) poświadczenie odbytej naturalnej lub szczepionej ospy; 3) świadectwo o zdrowiu kandydata, przez wojskowego lekarza wydane; 4) ostatnie świadectwo szkolne; 5) lista miary wzrostu kandydata; 6) zaświadczenie o stanie majątku, w którem ma być wyrażone, ile kandydat ma rodzeństwa, tudzież i ta okoliczność, że takowy do przyzwoitego wychowania pomocy rządowej potrzebuje.

Aspiranci do zakładu kadetów i akademii wojskowej będą przy wstąpieniu na nowo przez lekarza co do stanu zdrowia badani i podobnie się muszą egzaminowi, od którego rezultatu przyjęcie ostatecznie zawisłem będzie.

Miejsca te zostaną obsadzone z rozpoczęciem roku szkolnego 1867-68.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielk. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 17. maja 1867 r.

(1003)

Kundmachung.

Nro. 31949. Im Grunde hohen Ministerialerlasses vom 26. October 1853 Z. 27493 wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die Bewerber, welche im laufenden Jahre zur Ablegung der Staatsprüfung für Forstwirthe, dann jener für das Forstschutz- und zugleich technische Hilfspersonale zugelassen werden wollen, ihre nach Vorschrift der h. Ministerial-Verordnung vom 16. Jänner 1850 (R. G. B. vom Jahre 1850, Stück XXVI., Nr. 63, Seite 640) belegten Gesuche bis 15. Juli 1867 bei dieser k. k. Statthalterei, und zwar die im öffentlichen Dienste stehenden Candidaten im gewöhnlichen Dienstwege, die übrigen im Wege der betreffenden Bezirksämter einzubringen haben.

Die Zeit und die Orte, in welchen die obigen Staatsprüfungen stattfinden werden, werden später bekannt gegeben werden.

Von der k. k. galiz. Statthalterei.

Lemberg, am 20. Mai 1867.

Obwieszczenie. (1)

Nro. 31949. Na mocy rozporządzenia wysokiego Ministerstwa z 26. października 1853 l. 27493 podaje się do wiadomości powszechnej, że kandydaci, którzy chcą być przypuszczeni w roku bieżącym do składania egzaminu ogólnego na leśniczych, tudzież egzaminu przepisanego dla straży leśnej i pomocników technicznych, mają podania swoje, z załączeniem dokumentów przepisanych wysokiem rozporządzeniem ministeryalnem z 16. stycznia 1850 (Dz. u. p. z roku 1850, zeszyt XXVI., Nr. 63, stronn. 640) wnieść po dzień 15. lipca 1867 do tutejszego c. k. Namiestnictwa, a mianowicie: kandydaci, którzy zostają w służbie publicznej, w zwyczajnej drodze służbowej, inni zaś za pośrednictwem przynależnych urzędów powiatowych.

Czas i miejsca, w których odbywać się będą powyższe egzamina ogólne, zostaną poźniej oznajmione.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 20. maja 1867.

---

(997) **Edict.** (1)

Nro. 2900. Vom k. k. Kreisgerichte in Przemyśl wird kundgemacht, daß im Zwecke der Einbringung der durch Aristide Doret gegen Carl Marno de Eichenhorst ersiegten Summe 6216 fl. sammt 4% vom 29. März 1857 laufenden Zinsen, der Gerichtskosten im Betrage 13 fl. 51 kr. öst. W. und der früher im Betrage von 6 fl., 6 fl. u. 347 fl. 77 kr. und 12 fl. 87 kr. öst. W. zugesprochenen Executionskosten die mit Beschluß des k. k. galiz. Militär-Landesgerichtes vom 5. September 1862 Z. 4463 bewilligte executive Feilbietung der im Sanoker Kreise liegenden Güter Solinka, Rostoki, Balnica, Maniów und Szczerbanówka in einem Termine unter den mit Edict vom 18. November 1863 Z. 8323 kundgemachten nachfolgenden Bedingungen ausgeschrieben wird:

1. Zu dieser executiven Feilbietung wird nur ein Termin auf den 8. Juli 1867 um 10 Uhr Vormittags bestimmt, mit dem Zusatze, daß an demselben diese Güter zwar unter dem Schätzungs- als Ausrufswerthe von 47.218 fl. 77 kr. öst. W., jedoch wenigstens um einen solchen Preis verkauft werden, damit die Forderung der galiz. ständ. Creditsanstalt sammt Interessen und Kosten gedeckt werde.

2. Die Güter Solinka, Rostoki, Balnica, Maniów und Szczerbanówka im Sanoker Kreise werden pr. Pausch und Bogen mit Ausschluß der bereits zugewiesenen und abgeschriebenen Grundentlastungs-Entschädigung auf Grund gerichtlicher Schätzung um den Ausrufspreis von 47.218 fl. 77 kr. öst. W. verkauft werden.

3. Jeder Kauflustige wird verpflichtet sein, vor Beginn der Licitation das Vadium im runden Betrage von 2500 fl. öst. W. im Baaren, oder in galiz. Sparcassebücheln, oder in galiz. ständ. Creditspfandbriefen sammt Coupons und Talons, nach dem in der Lemberger Amtszeitung eingeschalteten Curse, welcher jedoch den Nominalwerth nicht übersteigen darf, zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen.

4. Das Inventar, der Schätzungsact und der landtäfliche Auszug der zu veräußernden Güter wie auch die näheren Licitationsbedingungen können in der h. g. Registratur eingesehen oder in Abschrift behoben werden.

Von dieser Licitation werden sowohl beide Streittheile als auch alle Hypothekargläubiger, deren Wohnorte bekannt sind, zu eigenen Händen, dagegen die dem Wohnorte nach unbekannten, als: Wilhelm Wünsche, Johann Peitler, Johann Reissenbach, Friedrich Reissenbach, Rudolphine Reissenbach und Theophila Reissenbach, wie auch diese Hypothekargläubiger, die erst nach dem 3. August 1862 an die Landtafel gelangten, oder denen der gegenwärtige Bescheid entweder gar nicht, oder nicht rechtzeitig zugestellt werden konnte, zu Händen des denselben früher schon bestellten Curators Dr. Reger und durch dieses Edict verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, am 29. April 1867.

Edykt.

Nr. 2900. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości że w drodze egzekucyi prawomocnego wyroku c. k. galicyjskiego sądu krajowego wojskowego z dnia 19. października 1860 l. 5454 celem zaspokojenia wygranej przez Aristida Doret przeciw Karolowi Marno de Eichenhorst sumy 6216 złr. a. w. z procentami po 4 % od dnia 29. marca 1857 kosztów sądowych w kwocie 13 złr. 51 kr. a. w. i egzekucyjnych w kwotach 6 złr. 6 złr. i 347 złr. 77 kr. a. w. dozwolona uchwałą c. k. galicyjskiego wojskowego sądu krajowego z dnia 5. września 1862 l. 4463 przymusowa sprzedaż publiczna dóbr Solinka, Roztoki, Balnica, Maniów i Szczerbanówka w obwodzie Sanockim położonych pod temi samemi warunkami, które edyktem z dnia 18. listopada 1863 do l. 8323 ogłoszone zostały w tutejszym c. k. sądzie obwodowym odbyć się mająca rozpisuje się:

1. Do tej sprzedaży licytacyjnej wyznacza się jeden termin a to na dzień 8. lipca 1867 o godzinie 10. rano z tem dołożeniem, że pomienione dobra na tym terminie wprawdzie po niżej ceny szacunkowej cenę wywołania stanowiącej 47218 złr. a. w. jednakowoż przynajmniej za taką cenę sprzedane będą, ażeby wierzytelność galic. stanowego towarzystwa kredytowego z procentami i kosztami pokrytą była.

2. Dobra Solinka, Roztoki, Balnica, Maniów i Szcerbanówka w obwodzie Sanockim sprzedane będą ryczałtem z wyłączeniem przekazanego już i odpisanego wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze za cenę wywołania przez oszacowanie sądowe wykazaną 47218 złr. 77 ,r. a. w.

3. Każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie przed rozpoczęciem licytacyi wadyum w okrągłej kwocie 2500 złr. a. w. w gotówce w ksiżeczkach galic. kasy oszczędności albo w listach zastawnych galic. towarzystwa kredytowego z kuponami i talonami według kursu w urzędowej gazecie lwowskiej wykazanego nominalnej jednak wartości nie przewyższającego, do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

4. Chęć kupna mającym wolno jest, inwentarz akt oszacowania i wyciąg tabularny sprzedać się mających dóbr w tutejszosądowej registraturze przejrzeć lub też w odpisie podnieść.

O tej licytacyi obydwie strony, kupiciel p. Jan Bittner i wierzyciele hypoteczni z miejsca pobytu swego wiadomi do własnych rąk zaś z miejsca pobytu niewiadomi jako to: Jan Peitler, Rudolfina Reissenbach, Jan Reissenbach, Fryderyk Reissenbach, Teofila Wąsowicz urodzona Reissenbach, Wilhelm Wünsche, tudzież wierzyciele hypoteczni którzy po 3. sierpniu 1862 do tabuli krajowej weszli albo którymby to uwiadomienie licytacyjne wcześnie lub zupełnie nie mogło być doręczone, do rąk poprzednio onym ustanowionego kuratora w osobie pana Dr. Regera z substytucyą p. adw. kraj. Dr. Zezulki i przez edykt zawiadomienie otrzymają.

Z Rady c. k. sądn obwodowego.

Przemyśl dnia 29. kwietnia 1867.

(992) **Edikt.** (1)

Nr. 9192. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Befriedigung der von Johann Nazarewicz wider Sofia Nazarewicz mittelst rechtskräftiger Zahlungsauflage vom 6. Juli 1864 Z. 29026 ersiegten Wechselsumme von 2850 fl. öst. Währ. sammt 6% Zinsen vom 2. Mai 1864 Gerichts- und Executionskosten von 4 fl. 2 kr., 4 fl. 76 kr., 5 fl. 16 fl., 17 fl. 17 kr. und der hiemit im gemäßigten Betrage von 8 fl. 91 kr. österr. W. zuerkannten Executionskosten die öffentliche Versteigerung der, der Sofia Nazarewicz gehörigen in Lemberg unter Conscr. Nr. 830¼ gelegenen Realität, und zwar, da die früheren drei Licitationstermine fruchtlos verstrichen sind, in einem einzigen Termine bewilligt worden ist, und bei diesem k. k. Landesgerichte unter nachstehenden Bedingungen abgehalten werden wird:

1. Zur öffentlichen Versteigerung dieser Realität wird ein einziger Termin auf den 27. Juni 1867 um 10 Uhr Vormittags bestimmt, bei welchem Termine diese Realität dem Meistbiethenden auch unter dem im Betrage von 10921 fl. 90¼ kr. öst. W. bemessenen Schätzungswerthe, welcher auch der Ausrufspreis ist, und zwar um jedweden Preis veräußert werden wird.

2. Jeder Kauflustige ist verpflichtet, das Vadium im Betrage von 550 fl. öst. W. entweder im Baaren oder in Sparcassebücheln der galiz. Sparcasse, in Assignationen der Filiale der privil. österr. Creditanstalt für Handel und Gewerbe, oder der anglo-österr. Bank, endlich in öffentlichen Staatspapieren mit Coupons nach dem Course des letzten Tages vor der Licitation, welcher in der Lemberger Zeitung ersichtlich sein wird, zu Handen der Lizitazionscommission zu erlegen.

Dieses Vadium wird dem Ersteher in das erste Kaufschillingsdrittel eingerechnet, den übrigen Licitanten von der Licitations-Commission zurückgestellt werden.

Die übrigen Licitationsbedingungen können die Kauflustigen in der hiergerichtlichen Registratur oder aus dem im Gerichte angehefteten Ediete entnehmen.

Lemberg, den 10. April 1867.

Edykt.

Nr, 9192. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem uwiadamia, że w drodze egzekucyi prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 6. lipca 1864 do liczby 29026 na zaspokojenie wywalczonej przez Jana Nazarewicza przeciw Zofii Nazarewiczowej sumy wekslowej 2850 zł. wal. austr. z prowizyą od dnia 2go maja 1864 bieżąca kosztami sporu i egzekucyi w ilości 4 zł. 2 kr., 4 zł. 76 kr., 5 zł., 16 zł., 17 zł. 17 kr., i niniejszem w ilości 8 zł. 91 kr. wal. austr. przyznanych, publiczna sprzedaż realności we Lwowie pod liczba konskr. 830¼ położonej, dłużniczki Zofii Nazarewicz własnej, gdy poprzednie trzy termina licytacyi bezskutecznie spełzli, pod następującemi warunkami zezwala się. i przy tutejszym c. k. sądzie krajowym przedsięwziętą będzie.

1. Celem przeprowadzenia publicznej sprzedaży tej realności wyznacza się jeden termin na 27go czerwca 1867 o godz. 10tej przed południem, przy którym terminie w mowie będąca realność najwięcej ofiarującemu także niżej ceny szacunkowej w ilości 10921 zł. 90¼ kr. w. a. wymienionej, która także jest cena wywołalna, za jakąbądź cenę sprzedana będzie.

2. Chęć kupienia mający winien złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum w kwocie 550 zł. wal. austr. w gotówce lub w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, w asygnatach filii banku narodowego towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu, lub banku anglo-austryackiego, nareszcie w papierach publicznych z kuponami według kursu z dnia licytacyą poprzedzającego, w Gazecie lwowskiej notowanego, które wadyum najwięcej ofiarującemu w pierwszą trzecią część ceny kupna wliczone, reszcie zaś licytującym przez komisyą zwrócone zostanie.

Reszte warunków licytacyjnych chęć kupienia mający mogą przejrzeć w tutejszej registraturze lub z edyktów w sądzie przybitych.

Lwów, dnia 10. kwietnia 1867.

(994) **Edict.** (1)

Nro. 710. Das k. k. Bezirksgericht in Borszczów macht hiemit den unbekannten Erben des Skałaer Insassen Majer Gottfried bekannt, daß mit dem bezirksgerichtlichen Bescheide vom 28. December 1866 Z. 2360 die Pränotation der Wechselsumme von 293 fl. 71 kr. im Lastenstande der dem Majer Gottfried gehörigen Realität CNr. 49 in Skała zu Gunsten des Lazar Seidmann bewilligt und behufs der Zustellung dieses Bescheides für die liegende Masse des Majer Gottfried der Skałaer Insasse Majer David Tenenblatt als Curator bestellt wurde, welchem dieser Bescheid zugestellt wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Borszczów, am 9. April 1867.

(995) **Edict.** (1)

Nro. 848. Das k. k. Bezirksgericht in Borszczów macht den, dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben des Majer Gottfried aus Skała bekannt, daß mit dem bezirksgerichtlichen Bescheide vom 25. December 1866 Z. 2510 die Pränotation der Wechselsumme von 1050 Stück kais. russ. Silberrubeln im Lastenstande der dem Majer Gottfried gehörigen Realität, zu Gunsten des Wolf Gottfried bewilligt, und für Majer Gottfried der Insasse Majer David Tenenblatt als Curator bestellt wurde, welchem der obbezogene Tabularbescheid zugestellt wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Borszczów, am 15. April 1867.

(999) **Edict.** (1)

Nro. 513. Vom k. k. Bezirksgerichte in Borszczów werden die unbekannten Erben des Majer Gottfried aus Skała verständigt, daß mit dem bezirksgerichtlichen Bescheide vom 28. December 1866 Z. 2688 die Pränotirung der Wechselsumme von 1100 fl. im Lastenstande der dem Majer Gottfried, beziehungsweise dessen liegender Masse gehörigen Realität CNr. 49 in Skała zu Gunsten des Alter Gottfried bewilligt und für die liegende Masse des Majer Gottfried der Skałaer Insasse Majer David Tennenblatt als Curator bestellt wurde, welchem der obbezogene Tabularbescheid zugestellt wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Borszczów, am 15. April 1867.

(1000) **Edict.** (1)

Nro. 512. Vom k. k. Bezirksgerichte in Borszczów werden die unbekannten Erben des Skałaer Insassen Majer Gottfried verständigt, daß mit dem bezirksgerichtlichen Bescheide vom 28. December 1866 Z. 2511 die Pränotirung der Wechselsumme von 500 fl. im Lastenstande der dem Majer Gottfried, beziehungsweise dessen liegender Masse gehörigen Realität CNr. 49 in Skała zu Gunsten der Freide Hollreich bewilligt und für die liegende Masse des Majer Gottfried der Skałaer Insasse Majer David Tennenblatt als Curator bestellt wurde, welchem der obbezogene Tabularbescheid zugestellt wurde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Borszczów, am 15. April 1867.

(983) **Kundmachung.** (2)

Nr. 5674. Zu Folge Ermächtigung des hohen k. k. Ministeriums für Handel und Volkswirthschaft wird im Einverständniße mit der k. ungarischen Post-Direction in Kaschau die tägliche Mallepost zwischen Kaschau und Leutschau bis Keszmark ausgedehnt, dagegen die wöchentlich viermalige Mallepost und wöchentlich dreimalige Reitpost zwischen Bochnia und Leutschau auf die Strecke zwischen Bochnia und Keszmark beschränkt.

Die beiden letzteren Posten werden in nachstehender Ordnung verkehren:

I. Mallepost zwischen Bochnia und Keszmark.

von Bochnia	Montag, Mittwoch, Freitag, Samstag	6 Uhr Früh,
in Neu-Sandec	detto	1 Uhr 10 M. Nachm.
von Neu-Sandec	detto	2 Uhr 10 M. Nachm.
in Keszmark	Dienstag, Donnerstag, Samstag, Sonntag	1 Uhr 5 M. Früh.

Geht ab von Bochnia nach Ankunft des Nachmittagszuges Nr. II. aus Lemberg.

von Keszmark	Sonntag, Montag, Mittwoch, Freitag	7 Uhr Abends.
in Neu-Sandec	Montag, Dienstag, Donnerstag, Samstag	5 Uhr 20 M. Früh.
von Neu-Sandec	detto	12 Uhr Mittag
in Bochnia	detto	7 Uhr 25 M. Abends.

Hat in Keszmark auf die Ankunft der Post aus Kaschau bis 10 Uhr 30 Min. Abends zu warten.

Geht von Neu-Sandec um 12 Uhr Mittag weiter.

Influirt in Bochnia zum Abendzuge Nr. I. von Krakau nach Bochnia.

II. Reitpost zwischen Bochnia und Keszmark.

von Bochnia	Sonntag, Dienstag, Donnerstag	6 Uhr Früh
in Neu-Sandec	detto	1 Uhr 10 M. Nachm.
von Neu-Sandec	detto	1 Uhr 25 M. Nachm.
in Keszmark	detto	12 Uhr Nachts.

Geht ab von Bochnia nach Ankunft des Lemberger Nachmittagszuges Nr. II.

von Keszmark	Dienstag, Donnerstag, Samstag	7 Uhr Abends.
in Neu-Sandec	Mittwoch, Freitag, Sonntag	5 Uhr 25 M. Früh,
von Neu-Sandec	detto	12 Uhr Mittag,
in Bochnia	detto	7 Uhr 25 M. Abends.

Hat in Keszmark auf die Post aus Kaschau bis 10 Uhr 30 M. Abends zu warten.

Geht von Neu-Sandec um 12 Uhr Mittag weiter.

Influirt in Bochnia zum Zuge Nr. I. von Krakau nach Lemberg.

Was mit der Bemerkung zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird, daß die letzte Fahrt von Bochnia bis Leutschau am 31. Mai, die letzte Mallepost von Leutschau bis Bochnia am 30. Mai, die erste Fahrt von Bochnia bis Keszmark am 1. Juni, und die erste Fahrt von Keszmark nach Bochnia am 2. Juni abgeht; dann daß die Reitpost nach der bisherigen Cursordnung zum letzten Male von Bochnia am 30. Mai und von Leutschau am 1. Juni, nach der neuen Cursordnung zum ersten Male von Bochnia am 2. und von Keszmark am 4. Juni 1867 expedirt wird.

Von der galiz. k. k. Postdirection.

Lemberg, den 18. Mai 1867.

(985) **Kundmachung** (2)

Nr. 11306. Die Einhebung einer Privatbrückenmaut von der am Leżajsk-Rudniker Communicationswege am Ruda-Bache in der Gemeinde Ruda errichteten Brücke wird nach der II. Classe des für Privatbrückenmauten geltenden Tarifes zu Gunsten der Concurrenz auf die Dauer von fünf Jahren bewilligt.

Von der k. k. galiz. Statthalterei.

Lemberg, am 15. Mai 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 11306. C. k. Namiestnictwo udziela pozwolenie pobierania mostowego prywatnego od mostu na potoku Ruda na drodze komunikacyjnej Leżajsko-Rudnickiej w gminie Rudy leżącego podług IIgiej klasy taryfy mostowego prywatnego na rzecz konkurencyi na pięcioletni przeciąg czasu.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 15. maja 1867.

(986) **Edykt.** (2)

Nr. 1069. C. k. sąd powiatowy w Limanowy czyni wiadomo, że na dniu 29. stycznia 1865 w Pisarzowy Agnieszka Kociołowska, gospodyni księdza proboszcza tamtejszego bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia pomarła.

Gdy niewiadomo, czy i którym osobom do spadku tejże prawo sukcesyjne przysłuża, przeto sąd wszystkich, którzyby do tego spadku z jakiego bądź tytułu pretensyę rościć sobie chcieli, wzywa, ażeby w przeciągu jednego roku rachując od niżej oznaczonego dnia w tutejszym sądzie się zgłosili, i wykazując prawo sukcesyjne do spadku się oświadczyli, albowiem w razie niezgłoszenia w tym terminie spadek, dla którego tymczasem naczelnik gminy Pisarzowy Marcin Gawor za kuratora zostaje ustanowiony z temi, którzy się deklarowali i prawo swoje do sukcesyi wykazali, pertraktowany i im przyznany, owa zaś część spuścizny, albo gdyby nikt jako spadkobierca się był nie oświadczył, cały spadek na rzecz skarbu przekazany zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Limanowa, dnia 3. maja 1867.

(991) **Edikt.** (2)

Nr. 5824. Vom k. k. Kreisgerichte zu Tarnopol wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Conrad Bobrowski mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß wider denselben Cyprian Latinek unterm 14. Dezember 1865 Zahl 13485 das Gesuch um Pränotirung der mit dem Urtheile vom 21. November 1865 Zahl 8299 ersiegten Summe von 81 fl. öst. W. s. N. G. im Lastenstande des dem Conrad Bobrowski gehörigen in Tarnopol sub Conscr. Nro. 688-689 gelegenen Hausesshälfte gestellt hat, und daß diesem Ansuchen mit dem Beschluße vom 27. Dezember 1865 Z. 13485 willfahrt wurde.

Da der Wohnort des Conrad Bobrowski unbekannt ist, so wird für denselben der Herr Landes-Advocat Dr. Żywicki mit Substituirung des Hrn. Landes-Advocaten Dr. Schmidt auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben dieser Tabularbescheid zugestellt.

Tarnopol, am 13. Mai 1867.

(990) **Edykt.** (2)

Nr. 5280. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia pana Leona Grodzickiego, iż na prośbę Mali Kanarvogel pod dniem 24. stycznia 1867 do liczby 726 nakaz zapłaty na sumę 440 zł. wal. austr. przeciw niemu wydanym został.

Gdy miejsce pobytu pana Leona Grodzickiego nie jest wiadome, przeto został onemu pan adwokat krajowy Dr. Zezulka za kuratora, zaś pan adwokat krajowy Dr. Reger za jego zastępcę ustanowiony i pierwszemu powyższy nakaz zapłaty doręczony.

Wzywa się zatem pana Leona Grodzickiego, ażeby swemu ustanowionemu kuratorowi potrzebne do obrony środki i informacyę udzielił, albo innego obrońcę sobie obrał, i takowego sądowi oznajmił.

Przemyśl, dnia 9. maja 1867.

(984) **Sprostowanie.** (2)

Nr. 554. W ogłoszeniu licytacyi realności p. Julii Arłamowskiej pod Nrem. 72 w Żurawnie, na zaspokojenie należytości gminy miasta Rohatyna w dniu 1go sierpnia r. b. odbyć się mającej, umieszczonem w Nrach. 116, 117 i 118 cena wywołania mylnie podana, gdyż takowa niewynosi 510 zł. w. a. tylko 9510 zł. w. a., co niniejszem do wiadomości podaje się.

C. k. sąd powiatowy.

Żurawno, dnia 21. maja 1867.

(982) **Edict.** (2)

Nro. 15277. Vom k. k. Landesgerichte in Lemberg wird für die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben des am 20. April 1820 zu Lemberg verstorbenen Joseph von Szeptycki, nämlich für Joseph Grafen Ostrorog, Martin Anton Szeptycki, Thecla Szeptycka verehelichte Kunaszowska, Vincenz Szeptycki und Constantin Ignatz zw. N. Zborowski — der Hr. Advocat Dr. Rodakowski mit Substitution durch den Hrn. Advocaten Dr. Kratter zum Curator ad actum bestellt und ihm das mit der Zuschrift der k. k. Finanz-Landes-Direction vom 22. Februar 1867 Z. 312 mitgetheilte Decret des bestandenen Landes-Guberniums, womit ursprünglich die illiquide Erbsteuer mit 2692 fl. 9¾ kr. C. M. bemessen wurde, — dann der Entwurf der k. k. Staatsbuchhaltung vom 27. März 1837 Z. 26555, wonach diese Erbsteuer auf 2527 fl. 1²/₄ kr. C. M. richtig gestellt wurde,— endlich die Taxnote, wonach die illiquide Sterbtaxe noch mit 363 fl. 94 kr. öst. W. aushaftet, mit der Aufforderung zum Anbote eines angemessenen Pauschalbetrages zugestellt.

Wovon die gedachten Erben zur Wahrung ihrer Rechte hiemit verständigt werden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 27. April 1867.

(981) **Edykt.** (2)

Nro. 620. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia p. Barbarę Giebułtowskę, a w razie jej śmierci nieznanych jej spadkobierców, jako też p. Józefę z Giebułtowskich Janowskę, a w razie jej śmierci spadkobierców jej i rodzinę ś. p. Konstancyi z Giebułtowskich Truskulawskiej, na wypadek bezdzietnej śmierci p. Sabinę Merzowę, tejże fideikomisarnie substytuowaną, iż przeciwko nim i innym p. Wiktorya z Giebułtowskich Tyszkowska o ekstabulacyę $1/8$ części, $1/30$ części, $1/60$ części i $7/450$ części kwoty 30.000 złp. w stanie biernym dóbr Pakoszówka i Lalin w obwodzie Sanockim położonych intabulowanej, pozew pod dniem 16. stycznia 1867 do l. 620 wytoczyła.

Gdy wyżej wspomniane osoby ani z miejsca pobytu, ani z życia nie są wiadome, to został onym adwokat krajowy p. Dr. Reger za kuratora, a adwokat krajowy p. Dr. Zezulka na jego zastępcę ustanowiony i pierwszemu pozew wraz z załącznikami wręczony.

Wzywa się zatem wyżej wspomniane osoby, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebną do obrony informacyę i środki udzielili, albo innego obrońcę sobie obrali i takowego sądowi oznajmili.

Przemyśl, dnia 10. kwietnia 1867.

(980) **Edict.** (2)

Nro. 1323. Vom Rzeszower k. k. Kreisgerichte wird zur Hereinbringung der von Adolph Stiasny aus Wien mittelst Zahlungsauflage de praes. 30ten September 1864 Z. 5813 wider den Wechselschuldner **Marcus Herzfeld** ersiegten Wechselsumme von 200 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 16. September 1864, Gerichtskosten pr. 13 fl. 68 kr. öst. W., Executionskosten pr. 13 fl. 32 kr. und 30 fl. 67 kr. öst. W., und aller noch weiter auflaufenden Kosten die executive Feilbietung der drei Viertel ut dom. 2, pag. 94, n. 5 haered. und dom. 2, pag. 122, n. 6 et 7 haered. dem Schuldner **Marcus Herzfeld** gehörigen Theilen von der unter CNr. 184 in Rzeszow gelegenen Realität am 27. Juni 1867, Vormittag 10 Uhr als am 3ten Termine unter nachstehenden Bedingungen im Verhandlungssaale des Rzeszower k. k. Kreisgerichtes abgehalten werden.

1. Zum Ausrufspreise wird hinsichtlich der drei Viertel Theile der Realität CNr. 184 der gerichtlich erhobene Schätzungswerth pr. 798 fl. 75 kr. öst. W. angenommen, diese ¾ Theile der benannten Realität an diesem Termine aber auch unter dem Schätzungswerthe verkauft.

2. Jeder Kauflustige ist verpflichtet, vor Beginn der Feilbietung zu Handen der Licitations-Commission als Vadium 10% des Schätzungswerthes der Realitätsantheile im runden Betrage von 80 fl. öst. W. entweder im Baaren, oder in öffentlichen, auf den Ueberbringer lautenden Staatsschuldverschreibungen, oder in Pfandbriefen der galizisch-ständischen Credits-Anstalt, oder in nicht vinculirten Grundentlastungs-Obligationen, sämmtliche Papiere mit allen dazu gehörigen Coupons und allfälligen Talons, und zwar nach dem aus der letzten Lemberger Zeitungs-Nummer ersichtlichen Curse, welcher den Nennwerth nicht überschreiten darf, zu erlegen. Das Vadium des Erstehers wird zur Sicherstellung der Erfüllung der Feilbietungsbedingnisse zurückbehalten, das der übrigen Mitlicitanten aber denselben gleich nach beendeter Feilbietung zurückgestellt werden.

Der Grundbuchsauszug, Schätzungsact und die weiteren Feilbietungsbedingungen sind in der hiergerichtlichen Registratur einzusehen.

Rzeszow, am 19. April 1867.

(974) **Edykt.** (3)

Nr. 8127. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pana Zelisława Bobrowskiego, że przeciw niemu Józef Birnbaum o zapłacenie sumy wekslowej 500 zł. wniósł pozew w załatwieniu tegoż pozwu uchwałą z dnia 26go lutego 1867 l. 2923 panu Zelisławowi Bobrowskiemu zapłacenie tej sumy z przynależytościami poleconem zostało.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Zelisława Bobrowskiego wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego p. adwokata Dra. Koczyńskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania wekslowego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 14. maja 1867

Nr. 866. **Kundmachung II.** (996—1)

Bei der k. k. Tabakfabrik-Verwaltung in Winniki werden folgende Scartmengen im Licitationswege veräußert, und zwar:

Vorräthig bei	Lumpen	Papier	Spagat	Strick	Bruch-glas	Blei-asche	Altes Eisen		Alter Stahl
	S c a r t e						schmied	guß	
	W i e n e r P f u n d								
der k. k. Tabakfabrik in Winniki	46525	2418	202	1812	434	252	1698	59	75
bei der k. k. Tabakfabrik in Monasterzyska . .	4486	227	60	422	.	.	.	.	.
Zusammen . .	51011	2645	262	2234	434	252	1698	59	75

Licitationslustige werden eingeladen, hiezu ihre schriftlichen mit einer 50 kr. Stempelmarke versehenen Anbote bis zum 12. Juni 1867 — 12 Uhr Mittags bei der k. k. Tabakfabrik-Verwaltung in Winniki einzubringen.

Die Licitationsbedingniße können während den gewöhnlichen Amtsstunden bei der Handels- und Gewerbekammer und beim k. k. Finanz-Landes-Directions-Oeconomate in Lemberg, bei den k. k. Tabakfabriken in Winniki und Monasterzyska und bei den k. k. Tabak-Einlösämtern in Jagielnica und Zabłotow eingesehen werden.

Von der k. k. Tabakfabrik-Verwaltung. — Winniki, am 8. Mai 1866.

Obwieszczenie II.

Nr. 866. Zarząd c. k. fabryki tytoniu w Winnikach zamyśla sprzedać następującą ilość szkartów w drodze licytacyi, mianowicie:

Zasób c. k. fabryki tytoniu w	Szkart, z gałganów	papieru	szpagatu	sznurów	Szkło potłuczone	Popiół z ołowiu	Stare żelaziwo kute	lane	Stara stal
	w i e d e ń s k i e f u n t y								
Winnikach	46525	2418	202	1812	434	252	1698	59	75
Manasterzyskach	4486	227	60	422	.	.	.	.	.
Razem . .	51011	2645	262	2234	434	552	1698	59	75

Zaprasza się przeto chęć kupienia mających, by wnieśli swe pisemne oferty zaopatrzone w markę stemplową na 50 centów, do zarządu c. k. fabryki tytoniu w Winnikach najdalej do dnia 12go czerwca 1867 do 12tej godziny w południe.

Warunki licytacyi w zwykłych godzinach urzędowych przejrzeć można w izbie dla handlu i przemysłu, w ekonomacie c. k. dyrekcyi skarbowej krajowej we Lwowie i w c. k. fabrykach tytoniu w Winnikach i w Manasterzyskach, tudzież w c. k. urzędach zakupna tytoniu w Jagielnicy i w Zabłotowie.

Z zarządu c. k. fabryki tytoniu. — W Winnikach, dnia 8. maja 1867.

(989) **E d y k t.** (1)

Nr. 9043. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy uwiadamia niniejszem, z miejsca pobytu niewiadomego p. Franciszka Krzysztofowicza, iż uchwałą z d. dzisiejszego do liczb. 9043 przeciw niemu na rzecz Hindy Weinberger nakaz zapłaty na 1300 zł. w. a. z p. n. wydany i ustanowionemu kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Maciejowskiemu z substytucyą pana adwokata Dra. Maramorosza doręczony został.

W Stanisławowie, dnia 20. maja 1867.

(993) **E d y k t.** (1)

Nr. 14538. C. k. sąd krajowy lwowski czyni niniejszem wiadomo, iż celem zaspokojenia sumy 8425 złr. m. k. czyli 8846 złr. 25 c. w. a. z procentami po 5% od 23. maja 1850 bieżącemi i kosztów sądowych w kwocie 39 złr. 37 kr. m. k. czyli 41 złr. 59½ c. w. a., niemniej kosztów egzekucyi w ilości 10 złr. 54 c., 14 złr. 83 c., 7 złr. 48 c., 12 złr. 53 c., 9 złr. 17 c., 10 złr. 63 c., nakoniec obecnie przyznanych kosztów egzekucyjnych w ilości 22 złr. 28 c. w. a. wyrokiem prawomocnym c. k. sądu krajowego lwowskiego z 2. września 1857 do l. 20170, konwentowi OO. Bazylianów przeciw pp. Józefowi i Karolinie Lewickim przysądzonej, a obecnie W. Antoniemu Dąbczańskiemu własnej — odbędzie się przy tutejszym c. k. sądzie krajowym w dniach 4. i 18. lipca 1867 o godzinie 10tej przed południem publiczna licytacya praw i obowiązków na dobrach Brzyzawa, i Wola brzyzawska dla małżonków Józefa i Karoliny Lewickich jak Dom. 267 p. 84 n. 49 on. p. 80 n. 41 on. i p. 88 n. 55 on. intabulowanych.

Jako cena wywołania stanowi się kwota szacunkowa 515 złr. w. a. poniżej której to ceny szacunkowej prawa rzeczone w pierwszych dwóch terminach licytacyjnych sprzedane nie będą.

Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest jako wadyum 10% ceny szacunkowej to jest kwotę 51 złr. 50 c. w. a. w gotówce albo w książeczkach gal. kasy oszczędności złożyć.

Gdyby prawa rzeczone w wyznaczonych dwóch terminach za cenę szacunkową lub powyżej takowej sprzedane nie zostały — nateneczas wyznacza się na dzień 1. sierpnia 1867 o godzinie 10tej przed południem do ułożenia ułatwiających warunków termin sądowy. Uchwała dla wierzycieli później w tabulę wchodzących, albo którym nie mogłaby obecna uchwała być doręczoną wręcza się panu adwokatowi Dr. Dzidowskiemu we Lwowie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 27. kwietnia 1867.

(998) **E d y k t.** (1)

Nro. 4395. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia p. Stanisława hr. Wodzickiego z miejsca pobytu niewiadomego, że mu w celu zawiadomienia go o porządku płatniczym wierzytelności na dobrach Lipniki zahypotekowanych dnia 16. grudnia 1865 do l. 17711 uchwalonym, za kuratora p. adwokat Dr. Kozłowski z substytucyą p. adwokata Dra. Chamajdesa ustanowionym i temuż kuratorowi wyż powołany porządek płatniczy wręczonym został.

Przemyśl, dnia 29. kwietnia 1867.

(987) **E d y k t.** (1)

Nro. 2882. C. k. sąd powiatowy w Limanowy niniejszem wiadomo czyni, że były proboszcz w Pisarzowej ks. Franciszek Najduch na dniu 8. grudnia 1865 w Nowym Sączu zmarł pozostawiwszy ostatniej woli rozporządzenie, w którem prócz innych dzieci po siostrze Annie z Najduchów Zlary: Maryannę, Reginę i Annę, tudzież syna po bracie Michale — Mateusza Najducha jako spadkobierców ustanowił.

Że zaś niewiadomem jest miejsce pobytu tych osób, zatem wzywa się tychże, ażeby w przeciągu roku jednego rachując od daty niżej oznaczonej w sądzie tutejszym się zglosili i oświadczenie swoje do spadku wnosili, w przeciwnym bowiem razie postępowanie spadkowe ze zgłaszającemi się spadkobiercami i z kuratorem dla nich w osobie c. k. notaryusza Franciszka Grossa ustanowionym będzie przeprowadzonem.

Z c. k. sądu powiatowego.

Limanowa, dnia 10. maja 1867.

(971) **Kundmachung.** (3)

Nro. 30038. Es wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die Viehcontumaz-Anstalt in Kozaczówka wieder eröffnet, und der Hornvieheintrieb aus Rußland daselbst gestattet worden ist.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 14. Mai 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 30038. Podaje się do wiadomości powszechnej. że zakład kontumacyjny dla bydła w Kozaczówce znowu został otwarty, i że przeto wprowadzanie bydła rogatego z Rosyi jest tam znowu dozwolone.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 14. maja 1867.

(965) **E d i c t.** (3)

Nr. 4400. Vom k. k. Kreis- als Handesgericht wird dem, dem Wohnorte nach angeblich unbekannten, Moses Cefany mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Jacob J. Aschkenasy wider ihn unterm 9. Mai 1867 Z. 4400 eine Wechselklage wegen Zahlung der Wechselsumme pr. 1400 Silber Rubel in russischen Kreditbillets überreicht hat, worüber unterm 15. Mai 1867 Z. 4400 die Zahlungsauflage erlaßen worden ist.

Da der Wohnort des Belangten Moses Cefany unbekannt ist, so wurde für denselben, und auf dessen Gefahr und Kosten zum Kurator Hr. Landesadvokat in Złoczow Dr. Starzewski mit Substituirung des Hrn. Landesadvokaten Dr. Wesołowski bestellt, mit welchen die dießbezügliche Wechselsache nach der für Galizien bestimten Wechselordnung verhandelt werden wird. Es wird somit dem besagten Belangten erinnert, daß er seine etwaigen Rechtsbehelfe dem Herrn Kurator mittheile, oder persönlich erscheine, oder einen anderen Vertreter bestelle und solchen diesem Handelsgerichte namhaft mache, widrigens er sich die aus diesem Anlaße ihm etwa entstehenden nachtheiligen Folgen selbst zuzuschreiben haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreis- als Handelsgerichtes.

Złoczow, den 15. Mai 1867.

(966) **E d y k t.** (3)

Nr. 4004. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie niniejszym wiadomo czyni, że w skutek prośby Lewi Löwina z dnia 30. kwietnia 1867 do l. 4004 uchwałą z dnia dzisiejszego na podstawie wekslu dtto Radziechów dnia 4. Listopada 1866 przeciw Janowi Mohr nakaz zapłaty sumy 176 złr. w. a. z przynależytościami z terminem trzy dniowym wydany został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Jana Mohr wiadome nie jest, przeto dla zastępowania tegoż na jego koszt i stratę pan adwokat Starzewski z substytucyą pana adwokata Schrenzla kuratorem ustanowiony został, z którym niniejsza sprawa wedle postępowania sądowego dla Galicyi, przeprowadzona zostanie.

Niniejszym edyktem wzywa się zatem pozwanego, by w przepisanym czasie albo sam się jawił albo potrzebnych środków obrony ustanowionemu kuratorowi udzielił, lub też innego zastępcę sobie obrał i tego tutejszemu c. k. sądowi obwodowemu wskazał, w o óle w celu obrony potrzebne kroki przedsięwziął, gdyż w razie przeciwnym skutki z zaniedbania powstałe, sam sobie przypisać będzie winien.

Z Rady c. k. sądu obwodowego jako handlowego

Złoczów dnia 1. maja 1867.

(977) **E d y k t.** (3)

Nr. 21590. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa wszystkich tych, którzyby zgubioną przez p. Ludwika Cieleckiego assygnatę kasową (Kassechein) anglo-austryackiego banku we Lwowie Nr. 4081 z daty 5. listopada 1866 na sumę 100 zł. w. a. z 5% wystawioną na imię Ludwig Cielecki, w posiadaniu mieli, aby asygnatę wyż opisaną w przeciągu roku jednego, 6 tygodni i 3 dni temuż sądowi przedłożyli i prawa swe doń wykazali, gdyż inaczej po upływie tego terminu opisana asygnata za nieważną i amortyzowaną uznaną zostanie.

O czem się strony uwiadamia.

Lwów, dnia 1. maja 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.